

Meespelen op wereldvlak

Enkele decennia geleden moesten musici van eigen bodem gefrustreerd toekijken hoe de platenindustrie vooral draaide rond buitenlandse namen. Nu etaleren internationale labels namen van Vlaamse bodem die geen moeite hebben om zich met de besten te meten. Buitenlandse vakbladen zijn het er roerend over eens dat de competitiviteit van onze musici buiten kijf staat. Een hoogvlieger is dirigent Philippe Herreweghe, met zijn Collegium Vocale Gent behorend tot de beste Bach-vertolkers. Hun uitgebreide reeks opnames van kerkcantates werd aangevuld met vier meesterwerken BWV 27, 84, 95 en 161, uitgegeven door Harmonia Mundi (HMC 901969). De christelijk-protestantse boodschap is in deze tijd dat media het meer hebben over moskeeën dan over kerken bestemd voor verwaarloosde godsdienstbelijders, maar muzikaal zijn het modeluitvoeringen met een bijzonder homogeen karakter. Ondanks de nummerstructuur weet Herreweghe elke cantate in één adem uit te zingen. Andere pluspunten zijn de formidabele instrumentale bijdragen

van o.a. organist Herman Stinders, hoboïst Marcel Ponsele, blokfluitspelers Bart Koen en Koen Dieltiens. Even innemend zijn de solostemmen die zonder sterallures (zou een vloek zijn in deze muziek) deel uitmaken van het koor, pure schoonheid uitstralen en perfect intoneren. Wie een beetje Duits verstaat, heeft geen tekstboekje nodig: elk woord is verstaanbaar wat getuigt van een gedegen zangtechniek.

Even vakkundig klinken dubbelkorige motetten van Bach door het Vlaams Radio Koor o.l.v. Bo Holten (Glossa 922205). De stilistische verschillen met Harnoncourt, Herreweghe en Kuijken zijn groot, maar dat is juist zo boeiend. Nooit rijst de vraag om te luisteren met een theorieboek bij de hand, zo spontaan stromen de vloeiende en goed verstaanbare stemmen uit de luidsprekers. Wie meer wil weten over de uitvoeringspraktijk van Bo Holten, treft in de bijsluiter een boeiend interview aan dat door de attente Spaanse uitgever in het Nederlands werd vertaald. De solopartijen zijn - wat weer de homogeniteit ten goede komt - in handen van koorleden Sarah van Mol, Hilde Venken, Helena Bohuszewicz, Ivan Goossens en Lieven Deroo. Bach werkte in de eerste helft van de 18de eeuw als een onderdanige dienaar van God, maar onder invloed van de Verlichting (de periode van het rationalisme) kreeg de tweede helft van de 18de eeuw een ander aanzien. De kerkmuziek van Haydn en Mozart is genoegzaam bekend, maar ook Michael Haydn (1737-1806), kleine broer van grote Joseph, was een zeer handige componist. Daarvan getuigt zijn "Missa Sancti Hieronymi" verschenen bij Ambronay (AMY011). De bijzondere bezetting bestaat uit zangstemmen (Arsys Bourgogne) en een blaasorkest (Ensemble Zefiro) met hobo's in de hoofdrol. Dat is niet zo vreemd want ook Bach gebruikte de hobo vaak als instrumentale pendant. Dirigent Pierre Cao koppelde deze prachtig uitgevoerde partituur aan een mis van Georg Druschetzky (1745-1819) wat een heerlijke ontdekkingstocht oplevert voor wie eens wat anders wil. Opname en uitvoering zijn uitstekend.

ANDRÉ DE GROEVE

